

DZĪVES
PIEREDZE
(*zināšanas,
attieksmes,
prasmes*)
DZĪVEI
(*izzīnai,
apdomai,
rīcībai*)

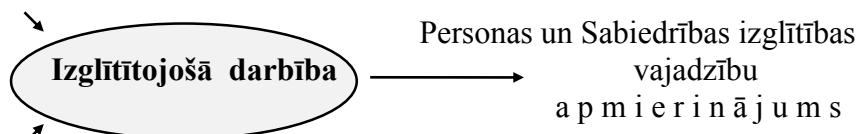
Latvijas Universitāte
Emer.prof., Dr.fiz.,
ANDRIS BROKS
Tālrunis: 26 567 120 (mob)
E-pasts : andris.broks@lu.lv
Blogs: <http://blogi.lu.lv/broks/>

3.daļa SISTĒMU TEORIJA PRAKSĒ IZGLĪTOJOŠĀ DARBĪBA, IZGLĪTĪBA [Izglītības sistemoloģija]

Cilvēku izglītojošās darbības būtība un sūtība -
mērķtiecīga cilvēkdarbība izglītības vajadzību apmierināšana -
CILVĒKA DZĪVESSPĒJAS (gribēšanas un varēšanas) NODROŠINĀŠANA

Izglītojošās darbības saites ar Personu un Sabiedrību

Personas un Sabiedrības izglītības vajadzības

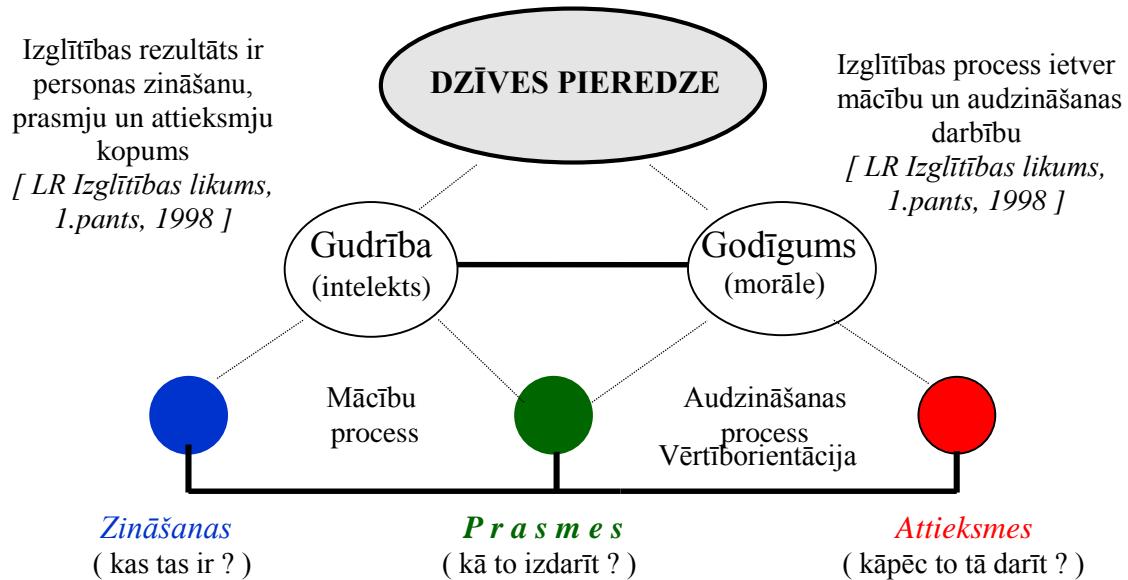

Personas un Sabiedrības līdzekļi izglītības vajadzību apmierināšanai

I z g l ī t o j o š ā d a r b ī b a - īpaši organizēta dzīves pieredzes ieguve dzīvei

I Z G L Ī T Ī B A	Mērķis - izglītotība	P r o c e s s (izglītīšana, izglītošanās)	R e z u l t ā t s - izglītotība
<i>Personas līmenī</i>	Dzīves pieredze dzīvei	Mācības un audzināšana	Dzīves pieredze dzīvei
<i>Sabiedrības līmenī</i>	Dzīves pieredze dzīvei	Mācības un audzināšana	Dzīves pieredze dzīvei

Izglītības kā dzīves pieredzes satura pamatstruktūra

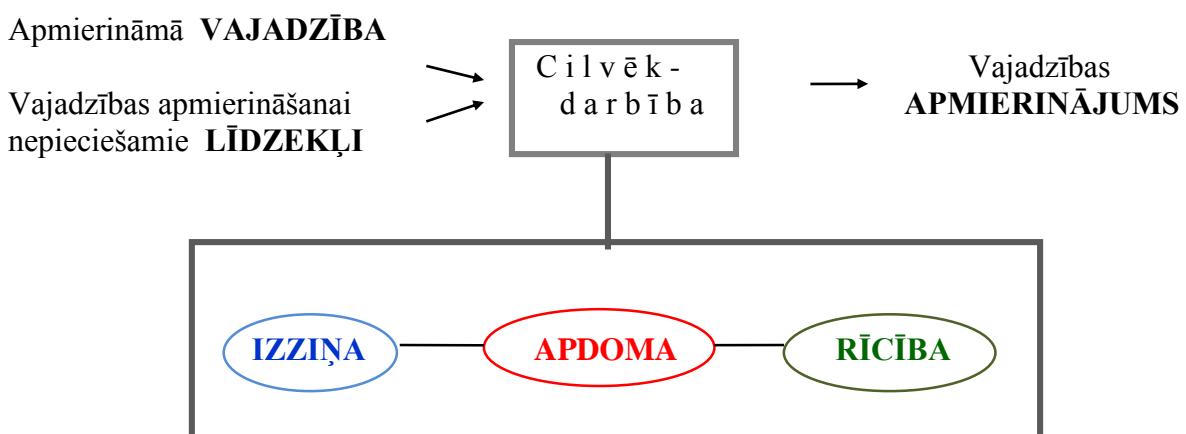
- **ZINASANAS, PRASMES, ATTIEKSMES - dzīves pieredzes vispārīgie raksturojumi.**

Zināšanas - rodas cilvēka dzīvesvides izziņas procesā un nodrošina cilvēkdarbībām nepieciešamos faktus un cēloņseku sakarības.

Attieksmes jeb vērtīborientācija - rodas apdomājot - vērtējot cilvēku dzīves daudzveidīgās vajadzības. Pozitīva attieksme uzrāda cilvēka dzīves vērtības jeb vērtīborientācijas, kuras atbilstoši nosaka cilvēkdarbību mērķus un rīcību to sasniegšanai.

Prasmes - rodas cilvēkdarbību īstenošanā un nodrošina visu cilvēkdarbību sastādošo *procesu* (izziņas, apdomas, rīcības) rezultatīvu norisi. Prasmes ir cilvēka spēju (gribas un varas) īstenojumi darbībā.

Apzinātās dzīves cilvēkdarbību pamatstruktūra

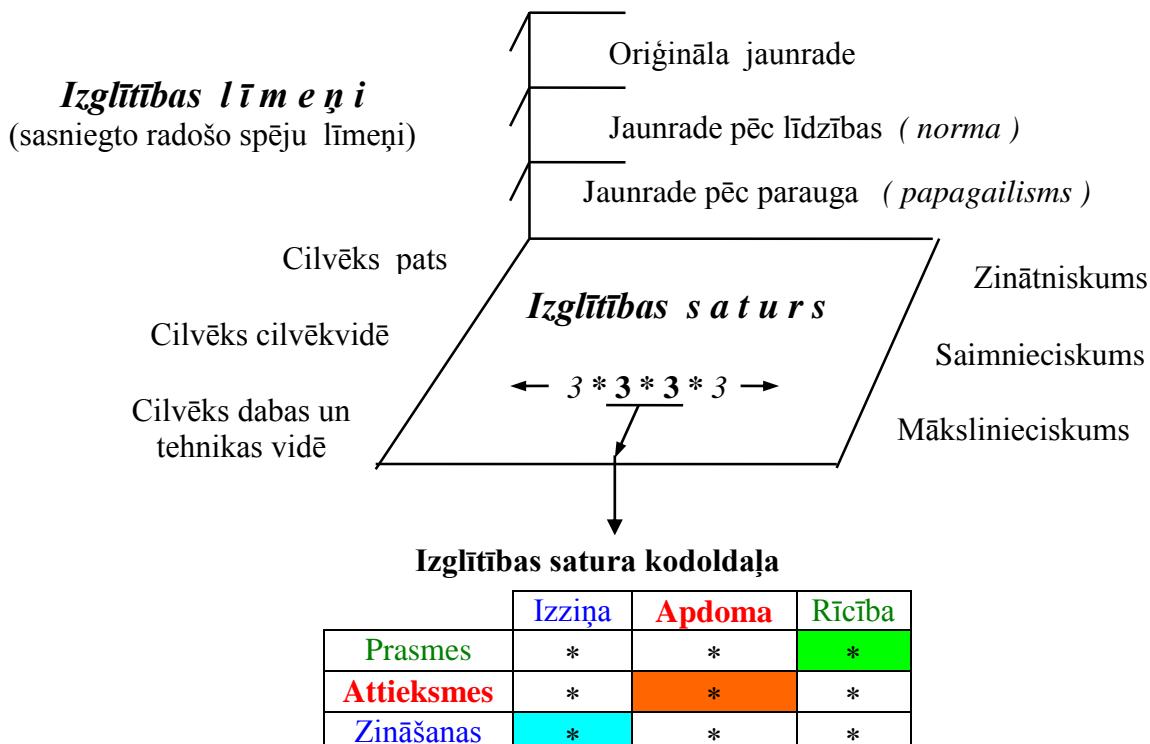

- **VAJADZĪBAS, LĪDZEKĻI, APMIERINĀJUMS - ikvienas cilvēkdarbības ārējie raksturojumi.**
- **IZZIŅA, APDOMA, RĪCĪBA - ikvienas cilvēkdarbības universālie iekšējie raksturojumi.**

I z g l ī t ī b a kā izglītojošās darbības rezultāts - dzīves pieredze (zināšanas, prasmes, attieksmes) dzīvei (izziņai, apdomai, rīcībai)

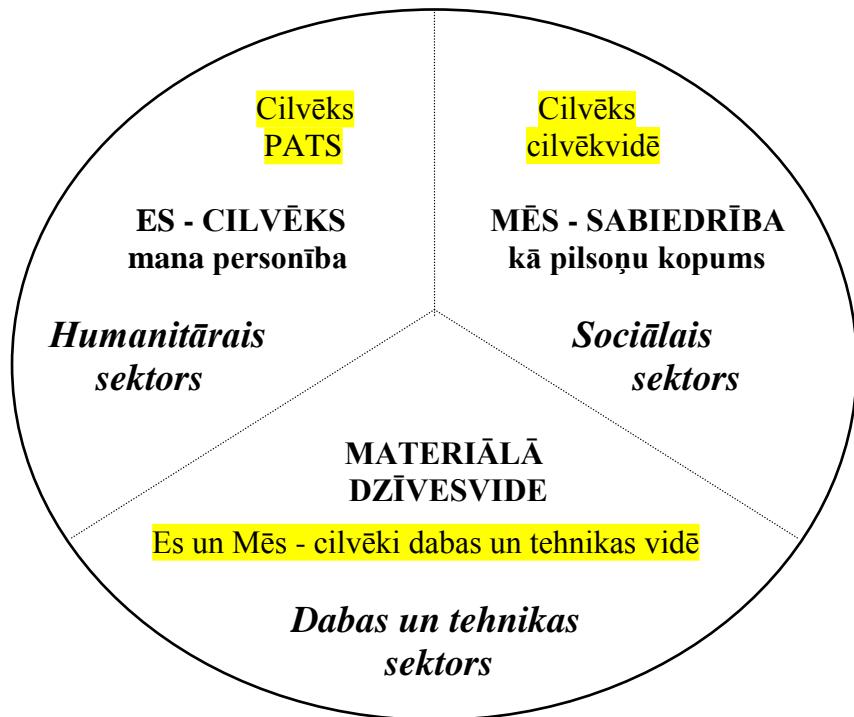
	IZZINA	APDOMA	RĪCĪBA
PRASMES - darbības spēju īstenojums	Prasmes iegūt, analizēt un sintezēt informāciju	Prasmes vērtēt, izvirzīt mērķi, pieņemt lēmumu	Prasmes plānot rīcību, piesaistīt līdzekļus, izpildīt rīcību
ATTIEKSMES - darbību vērtīborientācijas	Attieksmu izziņa (paraugvērtību apguve - kas ir labi ?)	Attieksmu veidošana vērtēšanas procesā	Attieksmu īstenošana praksē
ZINĀŠANAS - fakti un cēloņseku sakarības	Zināšanu ieguve (kas tas ir un kāpēc tas tā ir ?)	Zināšanu procesēšana (domāšana)	Zināšanu izmantošana praksē

Izglītības kvalitāte (saturs un līmenis)

Kādu kam izglītību kādai dzīvei ?

Dzīves pieredzes un vispārizglītības satura pamatsektori

Vispārizglītības satura pamatstruktūra (3*3*3 = 27)

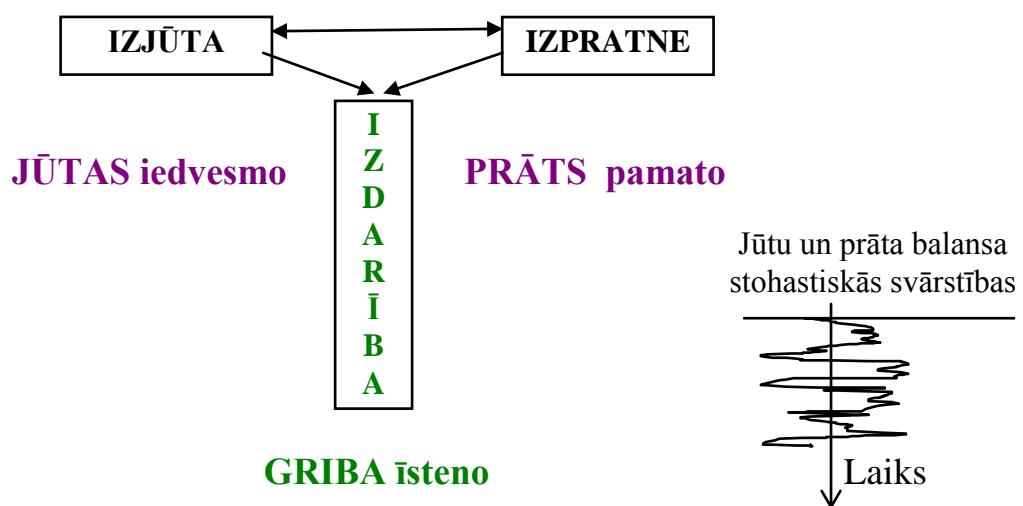
Tematiskie pamatsektori	Izglītības galvenie aspekti			Vispārējās sastāvdaļas ↓
	Izglītības zinātniskums	Izglītības saimnieciskums	Izglītības mākslinieciskums	
Cilvēks cilvēkvidē (politika, ekonomika, vēsture)	*	*	*	Zināšanas Attieksmes Prasmes
Cilvēks PATS (valodas, filosofija, psiholoģija)	*	*	*	Zināšanas Attieksmes Prasmes
Cilvēks dabas un tehnikas vidē (fizika, ķīmija, bioloģija)	*	*	*	Zināšanas Attieksmes Prasmes
	Izpratne, prāts Eksaktums Atziņas, jēdzieni	Izrīcība, griba Pragmātisms Vajadzības, līdzekļi	Izjūta, jūtas Humanitārisms Emocijas, tēli	

Mūžīgi skan sena dziesma arvien jaunās skaņās - KĀDU KAM IZGLĪTĪBU KĀDAI DZĪVEI ?

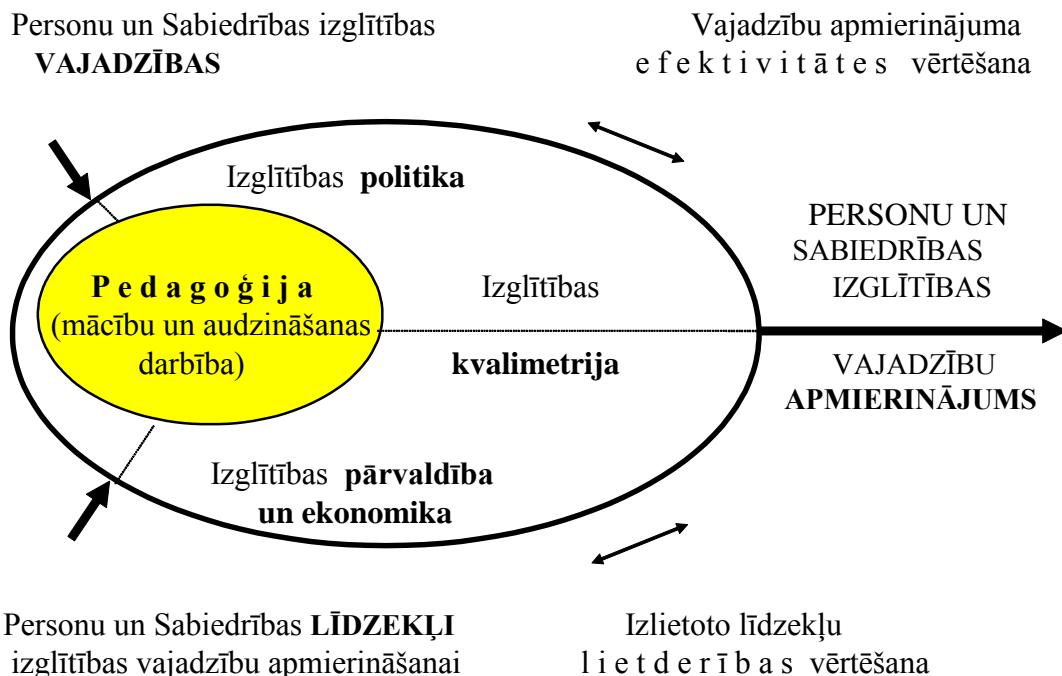
(kā es gribu dzīvot - kāda ir manai dzīvei nepieciešamā izglītība ?)

IZGLĪTĪBA - dzīves pieredze dzīvei	Dzīves VIRZĪBAI	EKSISTENCEI dzīvē		
ZINĀTNISKĀ [patiesais]	Dominē PRĀTS (atziņas, jēdzieni - <i>izpratne</i>)	Fund. un lietišķā pētniecība	Dzīvesvides uzraudzība, apkope, atjaunošana	Dabasvide Cilvēkvide Tehnovide
SAIMNIECISKĀ [praksē derīgais]	Dominē GRIBA (vajadzības, līdzekļi - <i>izdarība</i>)	Saimnieciskā jaunrade	Zinātnes un mākslas sasniegumu izmantošana	Dabasvide Cilvēkvide Tehnovide
MĀKSLINIECISKĀ [skaistais]	Dominē JŪTAS (emocijas, tēli - <i>iztēle</i>)	Iedvesmai	Sadzīvei	Dabasvide Cilvēkvide Tehnovide

Dzīves gājuma pamatvadulas

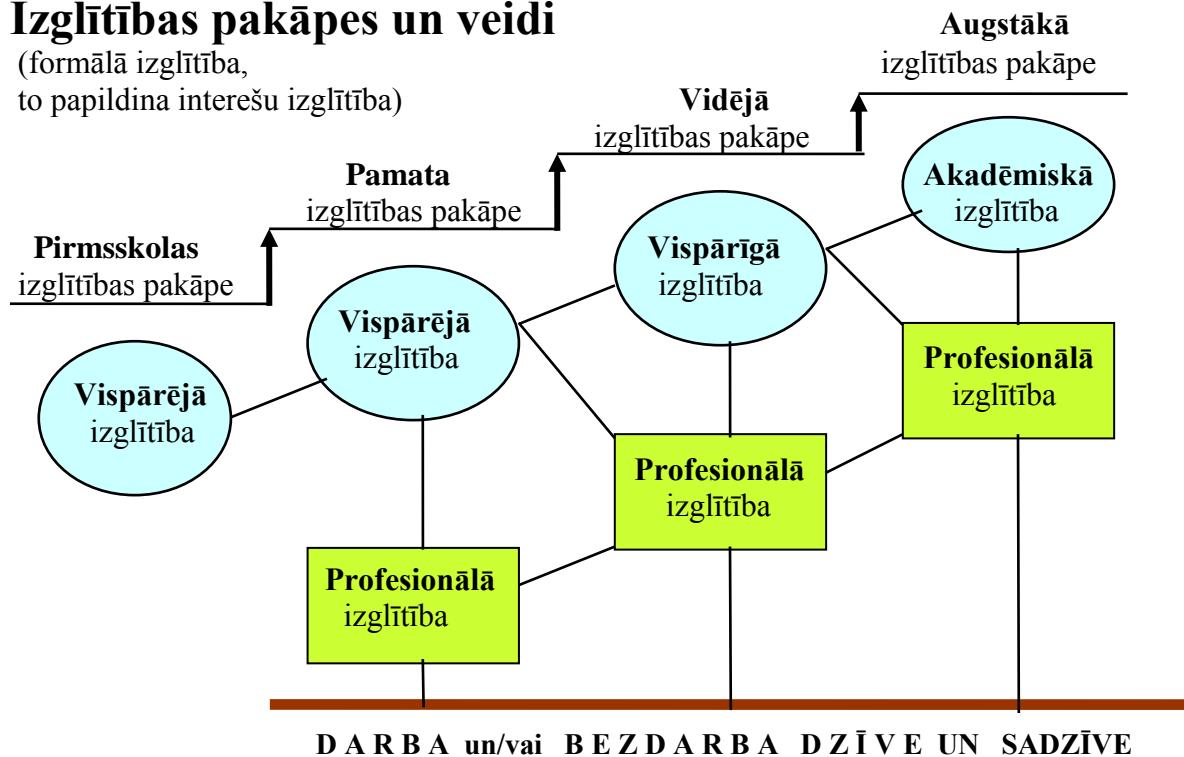

Izglītības sistēmu funkcionālā struktūra

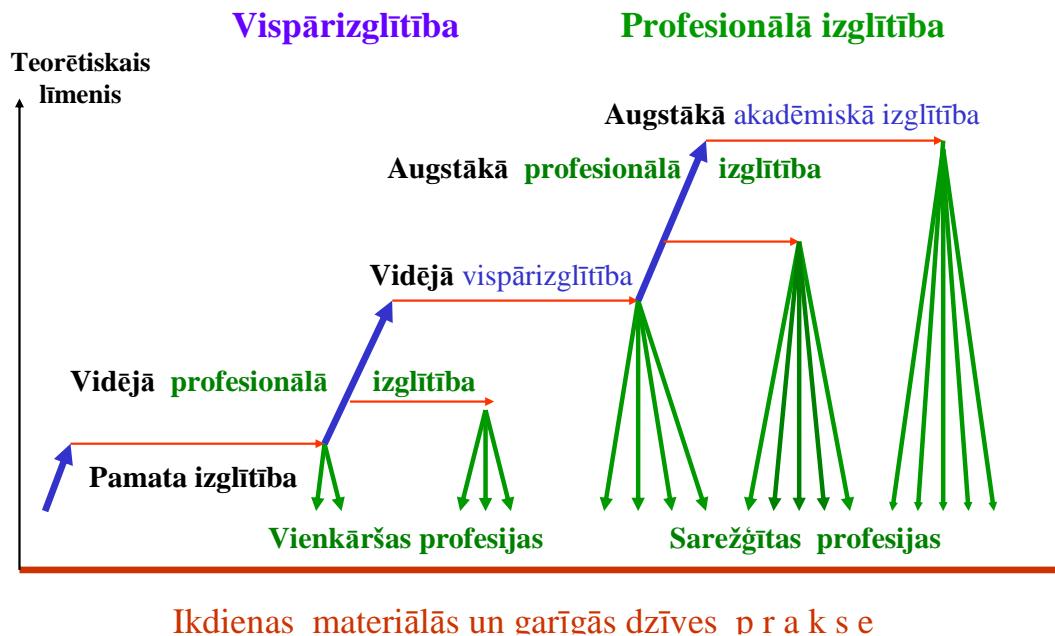

Izglītības pakāpes un veidi

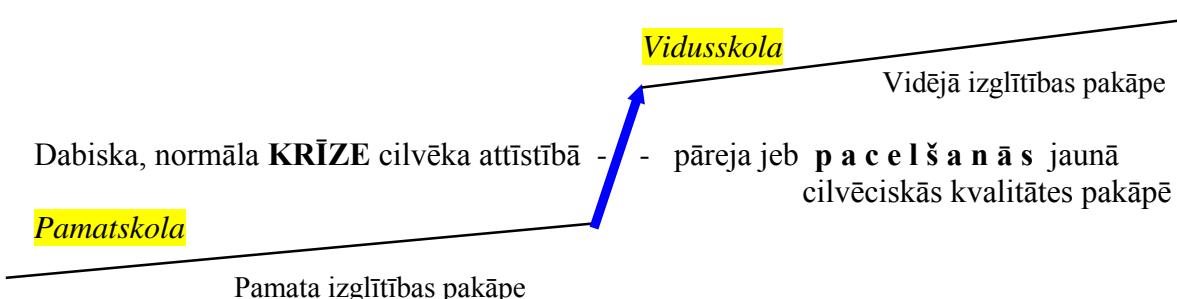
(formālā izglītība,
to papildina interešu izglītība)

Vispārizglītība un profesionālā izglītība dažādās izglītības pakāpēs

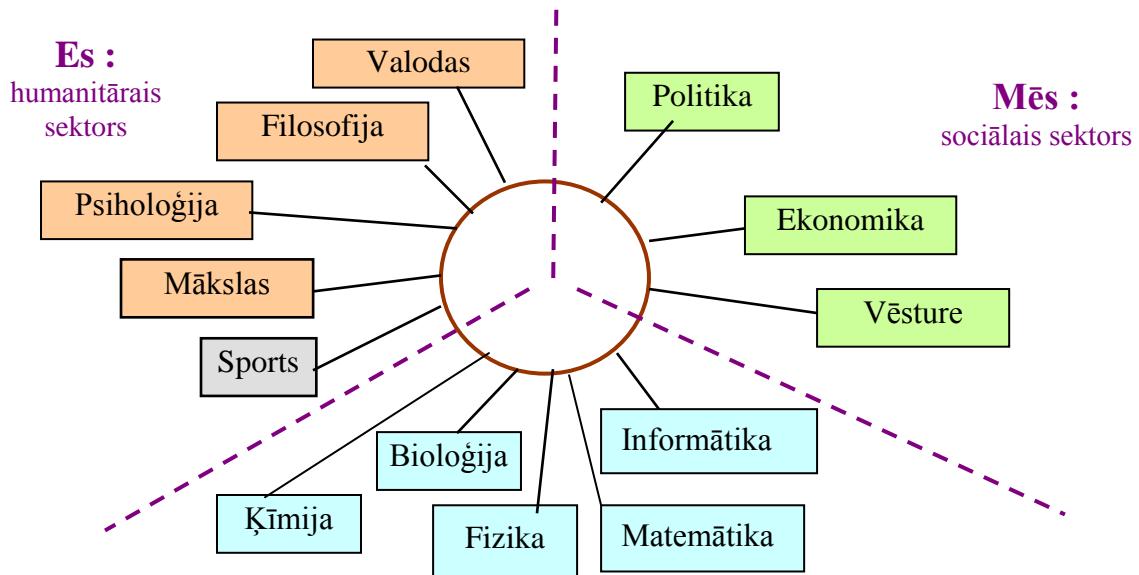

ES un MĒS VIDUSSKOLĀ (mana un mūsu dzīve vispārizglītojošā vidusskolā, apgūstot dzīves pieredzi savai dzīvei)

ES un MĒS vidusskolā esam sākuši d o m ā t Lielākas Domas - par pasauli, cilvēku, cilvēka dzīvi pasaulei, pasaules atveidi cilvēka apziņā. Par savu vietu un lomu pasaulei, par savu dzīvi cilvēku, dabas un tehnikas vidē. Par savu individuālo un mūsu kolektīvo apziņu - jūtām, gribu un prātu. Par pasaules māksliniecisko (tēlaino) un zinātnisko (jēdzienisko) atveidu, par reālo un nereālo abstrakto jeb domu pasauli cilvēku apziņā (reālām un nereālām domām). Ja līdz šim to visu esam uztvēruši galvenokārt pa daļām, tad nu sākam apzināt pasauli tās atsevišķo daļu kopsaistībā. Ja līdz šim esam pasauli vairāk izjutuši, tad tagad sākam to vairāk arī izprast. Tā ir mūsu apziņas, garīguma p a c e l š a n ā s jaunā pakāpē, tā ir domāšanas virzība uz Lielajām Patiesībām un apziņas sakārtošanu, tas ir laiks, kad apziņa sāk apzināt pati sevi un mēs sākam paši apzināti virzīt savas apzinātās dzīves attīstību. Tā ir mūsu dzīve vidusskolā - ne tikai mācības, pat ne tikai izglītošanās (mācību un audzināšanas procesi to visciešākajā kopsaistībā), bet gan s k o l a s d z ī v e , kurā dominē izglītojošā cilvēkdarbība, dotajā sabiedrībā atbilstoši sadarbojoties skolēniem un skolotājiem.

Vispārizglītības s a t u r a principiālā organizācija vidusskolā

Es un mēs dabasvidē un tehnovidē : dabaszinātņu un tehnoloģiju izglītības sektors

Dzīves un izglītības krīze 20./21. gs. mijā

Aizvadīto aptuveni 500 gadu laikā kopš Jauno laiku sākuma mūsdienā Rietumu pasaules dzīvē un izglītībā ir nobriedusi krīze, kuras pamatā ir modernās zinātnes un tehnikas attīstība. *Aizvadīto gadsimtu gaitā, it īpaši 20.gs. noslēgumā, ir sasniegts ļoti liels cilvēces uzkrāto zināšanu apjoms, taču līdztekus nav pietiekami attīstījusies šo zināšanu cilvēcīga izmantošama.*

Īpaša uzmanība jāvelta attieksmu veidošanai vērtēšanas procesos, kuros izšķirīga loma ir attiecīgi izvēlētiem vērtību etaloniem. Tas savukārt nozīmē vienotu mācību un audzināšanas darbību īstenojumu, nepieļaujot Rietumu tradicionālajā dzīvesveidā šobrīd attīstījušos vispārcilvēcīgo vērtību tālāku devalvāciju un tās globalizāciju, kas raksturojas kā visaptveroša cilvēces garīgo vērtību upurēšana par labu materiālajām vērtībām.

Pedagoga un skolēna savstarpējās attiecības

PEDAGOĢISKĀ DARBĪBA - s a d a r b ī b a	VADĪTĀJS (objekts)	IZPILDĪTĀJS (subjekts)
SKOLOTĀJS	*	*
SKOLĒNS	*	*

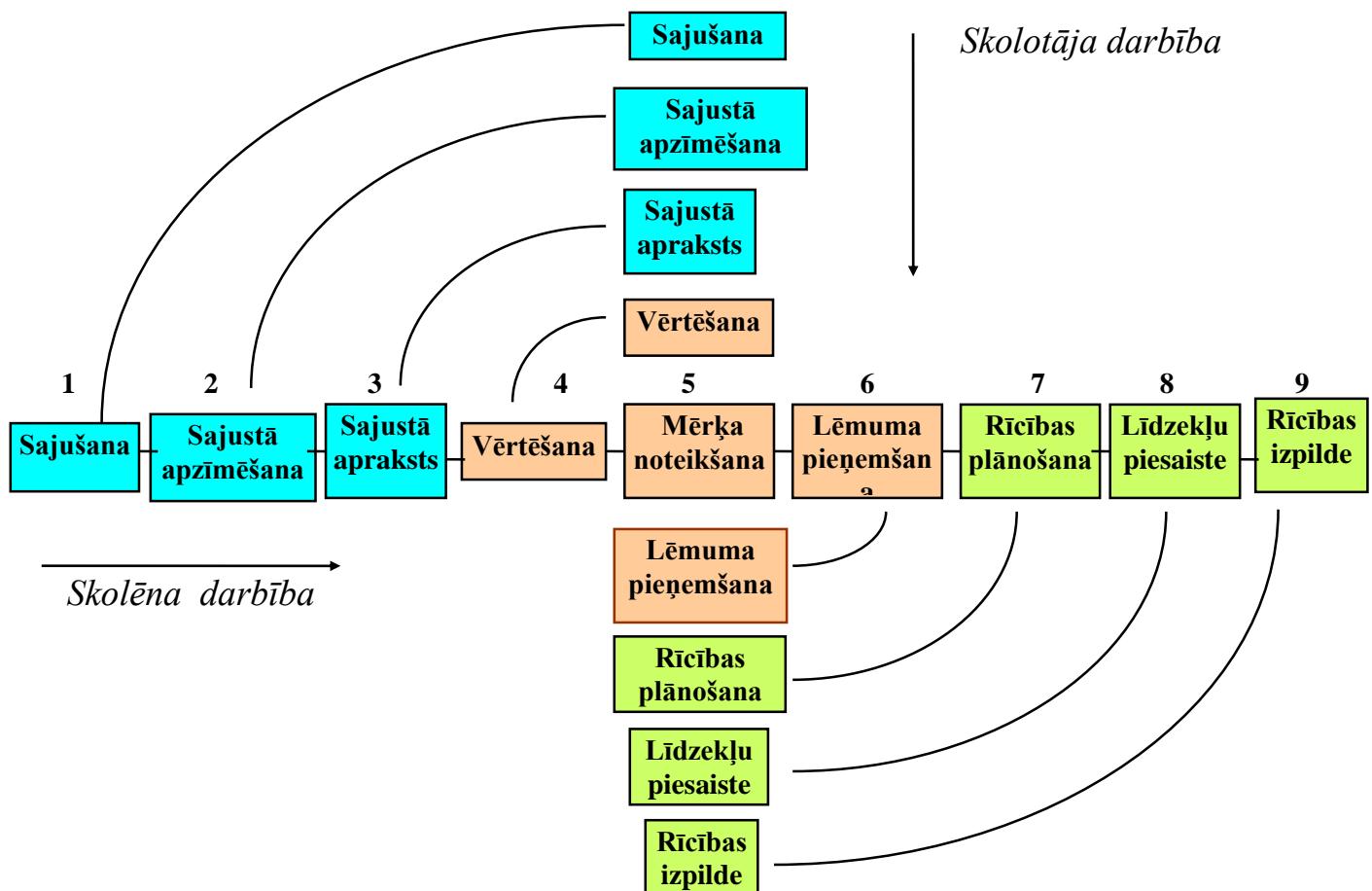
Brīvība un atbildība *Tiesības un pienākumi*

Izpilde (Tiesības un Pienākumi)
V A D Ī B A (Brīvība un Atbildība)

I Z P I L D E (Tiesības un Pienākumi)
 Vadība (Brīvība un Atbildība)

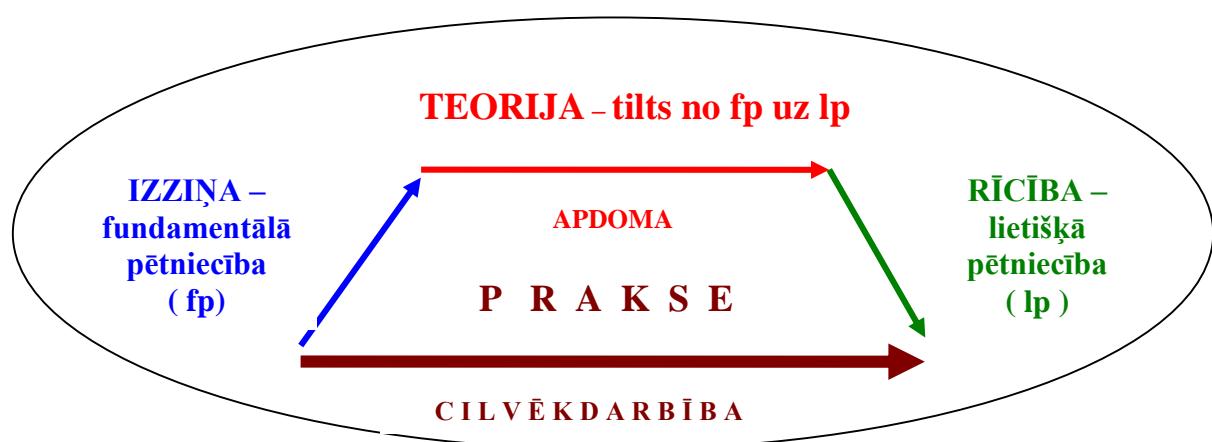
Skolotāja un skolēna s a d a r b ī b a – partnerattiecības :

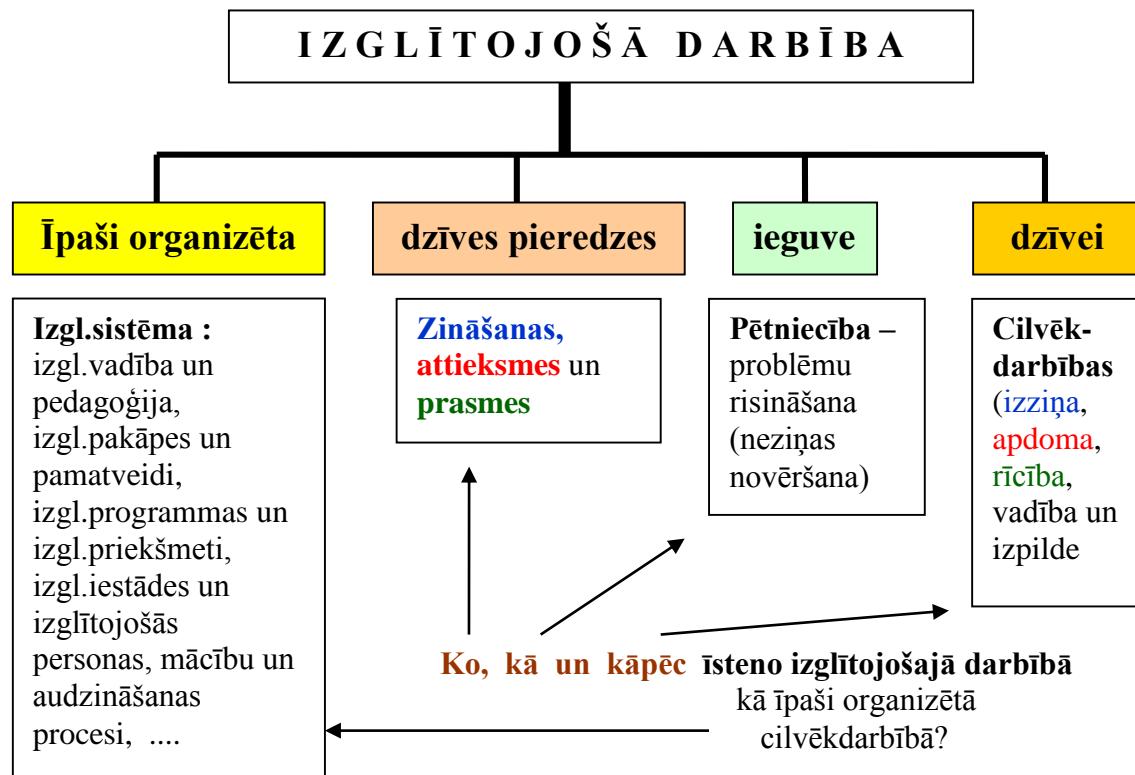
divas kopsaistītas mērķtiecīgas cilvēkdarbības skolas dzīvē

Vispārizglītojošās darbības būtība un sūtība : pasaules parādību zinātniska un mākslinieciska apzināšana (*izzīna, apdoma*) šo parādību tēlainai izjūtai (*jūtas*), jēdzieniskai izpratnei (*prāts*) un cilvēcīgai izmantošanai (*rīcība kā labas gribas īstenojums praksē*).

Izglītojošā pētniecība aptver īpaši organizētas gan fundamentālās, gan lietišķās pētniecības jomas, patstāvīgi un radoši veicot pasaules parādību apzināšanu un izmantošanu.

**I z g l ī t ī b a – dzīves pieredze dzīvei –
cilvēku dzīves spēju jeb kompetenču nodrošinājuma garants**

Gudri un godīgi cilvēki – izglītojošas darbības i d e ā l s

Cilvēka dzīvesgatavības struktūra

